

[Hanne Reintoft.]

genoptagelsen af den bombardementspolitik mod Nordvietnam, som vi dog tidligere har vendt os mod i fællesskab, dels fordi alle mennesker af god vilje med afsky og rædsel vender sig mod denne krigsudvidelse, som kommer til at koste tusinder af ulykkelige menneskers liv, dels fordi der i den amerikanske optræden over for offentligheden efterhånden lægges en herrefolksmentalitet for dagen, som er ganske uacceptabel for politikere, hvis man lever i et land, der vil kalde sig frit og demokratisk. USA interverner i Cambodia, overfører sin grusomme krigsførelse fra Vietnam hertil og erklærer samtidig, at hvis man fra nordvietnamsisk side ikke vil finde sig i en krigsudvidelse, vil man genoptage bombningerne af Nordvietnam. Umiddelbart efter genoptager man faktisk denne bombning og kommer med en så overlegen og forvrøvlet forklaring til verdensoffentligheden, at det burde kalde på alle protester. Forleden var denne forklaring citeret i Politiken. Man sagde fra amerikansk side: „Vi prøver at vise dem, at de ikke kan beskyde vore ubevæbnede rekognosceringsmaskiner uden selv at blive ramt.“ Det viser jo en overlegenhed over for ganske almindelige menneskers dømmekraft, og jeg kunne godt lide at vide, hvordan statsministeren kan føle sig tryk ved, at disse ubevæbnede rekognosceringsmaskiner er ved at ophøre med deres bombardementer.

Statsministeren burde føle en stærk tilskyndelse til at tage afstand både fra krigsførelsen og fra USAs stormagtsoptræden, netop fordi statsministeren ved sit besøg i USA fandt det for godt over for verdensoffentligheden at erklære sin indforståelse med Nixons Vietnampolitik. Jeg ved ikke, på hvis vegne den erklæring blev fremsat; jeg tror ikke, ministeren kan mene, at det er på den danske befolknings vegne, for jeg synes, der efterhånden er blevet protesteret temmelig kraftigt mod krigen i Vietnam. Regeringen nægtede under udenrigsdebatten at lytte til vore advarsler om det virkelige indhold af den såkaldte vietnamisering. Man bør nu erkende, at det var en sørgelig sand analyse, og statsministeren kan se det i lederen i dag i sit eget eller i hvert fald sit tidligere blad Politiken, hvor man også begynder at advare mod vietnamiseringen. Sveriges statsminister har allerede for

længst følt nødvendigheden af at fremsætte klare protester mod den amerikanske adfærd. Når den danske statsminister kan tillade sig at lade den ene dag efter den anden gå uden nogen egentlig protest, men bare med nogle beklagelser, så kan det kun tilskrives én ting, nemlig vor skæbnessvangre alliance med og indordningsforhold til USA og Vesttyskland.

Statsministeren må dog have overvejet, hvad det egentlig var, der skete i USA. Når statsministeren vælger Washington som stedet, hvorfra der til den danske befolknings undren skal erklæres, at den danske regering er indforstået med USAs Vietnampolitik og ikke længere finder tanken om en europæisk sikkerhedskonference aktuel — og jeg vil meget gerne have uddybet endnu en gang, hvad aktuel vil sige, hvor langt det skal udskydes — så giver det uundgåeligt det indtryk også ude i verden, at det faktisk er fra Washington, årsagerne til disse ændrede toner stammer. Det er unægtelig, synes jeg, et beklageligt indtryk for regeringen Baunsgaard at efterlade. Usikkerheden om regeringens holdning må og skal fjernes, og jeg vil tillade mig med dette for øje at fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Efter at have påhørt statsministerens redegørelse for sine udtalelser i Washington udtaler folkettinget, at Danmark agter aktivt at fremme afholdelsen af en europæisk sikkerhedskonference, og går videre til næste punkt på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Per Hækkerup: Jeg skal ganske kort sige, at vi er tilfreds med den erklæring, statsministeren her afgav vedrørende den stillede forespørgsel. Jeg skal undlade at kommentere fru Hanne Reintofts velforberejede udenrigspolitiske tale og meddele, at vi ikke kan stemme for den foreslåede dagsorden.

Gert Petersen: Jeg vil ikke tage en lang debat om disse sager. Vi har drøftet spørgsmålet om en sikkerhedskonference for ikke så længe siden ved en udenrigspolitisk debat her i tinget, hvor jeg på mit partis vegne frem-